Рік II. ч. 6… — 20. березня 1941. — Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 236-39
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration: Reichsstrasse 34.
Schriftleitung: Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

5 кораблів пішло на дно

БЕРЛІН, 19. III. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:

Німецький підводний човен затопив 5 озброєних ворожих торговельних кораблів загальної містоти 35.300 тон, що плили у ворожому транспорті під охороною.

Підчас стежних летів над Північним морем німецьке летунство затопило на схід від Нюкасил один торговельний корабель містоти 4.000 тон.

В ночі на 18. III. німецькі літаки бомбардували портові уладження й корабельні майстерні в Нюкасил.

Дальші атаки звертались проти пристаней на східньому побережжі Шкотії.

Минулої ночі ворог атакував у різних місцях північно-німецьке побережжя. Пожежа спалахнула в декількох невійськових обектах, що її встигли негайно погасити. З приводу завалення мешкальних будинків, є жертви — вбиті й ранені.

Над Дувром німці зістрілили 4 загородні бальони.

—o—

Позитивний розвиток взаємин між Берліном і Анкарою

БІЛГОРОД, 19. III. — Югославянський щоденник „Време" помістив у понеділок статтю про німецько-турецькі взаємини. У тій статті югославянський публіцист пише, що „у ближче неозначеному часі прийде до німецько-турецької співпраці". Хоч у звязку з відповіддю Ісмета Інені на письмо Фірера нічого позитивного не знають про розвиток німецько-турецьких взаємин, загально переконані, що німецько-турецькі відносини розвиваються у позитивному розумінні. У звязку з тими самими справами інший білгородський щоденник „Політіка" пояснює, що промови фон Папена й турецьких ґенералів, виголошені з нагоди Дня Поминків Героїв на військовому цвинтарі у Царгороді, знаменні.

Одночасно „Време" звертається проти здогадів, що їх розсівають про німецько-югославянські розмови. Кожному ясно, яка тенденція цих вісток.

„Для тих кругів, що добре думають і добре поінформовані, нема ніякої тайни, що Німеччина не має супроти Югославії інших намірів, як тільки те, щоб Югославії дати те місце в европейській спільноті, що їй належиться. При співпраці між Німеччиною і Югославією не може бути мови про якесь нарушення югославянської незалежности й самостійности. Югославія може співпрацювати з Німеччиною як хліборобська одиниця, Німеччина може співпрацювати з Югославією як одиниця промислова. Годі собі подумати більш ідеальну співпрацю між двома державами".

—o—

„Битва на Атлянтику"

ШТОКГОЛЬМ, 19. III. — Бюро Ройтера оголосило офіціяльний англійський комунікат про потребу реорганізації в ділянці будових нових кораблів та покликання для цієї справи „енергійної людини". Цей комунікат стоїть у звязку з розпучливими заходами міністра праці Бевена дістати для корабельних доків більше вільних робочих рук. Все воно вказує, що раптовий упадок англійського корабельного тонажу внаслідку німецької протиблькади — став найгрізнішою проблемою всього англійського життя, та що в цій ділянці запанувало в Анґлії панічне безголовя. Коли заводить навіть всемогуча адміралїція, яка не може зберегти своїх прав навіть у ділянці будови кораблів та коли ролю „енергійної людини" має перейняти сам Черчіль, то видно, що продукційні висліди в англійських доках є надзвичайно незадовільні. Офіціяльний анґлійський натяк на критичне положення на „фронті тонажу", який має велитенське значіння для цілої „битви на Атлянтику", це одночасно найкращий коментар до спроби Гелифекса, англійського амбасадора в Уошингтоні, переконати прилюдну опінію в Америці, що неправдою є, немов американська зброєнева продукція, яку висилають Атлянтиком до Анґлії, у своїй величезній частині щасливо вичалює — на дні моря.

У звязку з довшою розмовою з Рузвелтом і Самнер Велесом Гелифекс заявив у понеділок високопарно, що Німеччина не всилі у значній мірі перешкодити висилці американського матеріялу до Вел. Британії. Тільки маленький — мовляв — відсоток американських дібр не доходить до Анґлії. Він (Гелифекс) не думає, щоб посилення війни підводними човнами могло в вищому ступені вплинути на американські доставки. Тимчасом американський фахівець, контрадмірал Стерлінґ, виговорився про те, як високо уявляють собі той пропащий відсоток самі американці: 25 відс., при чому, очевидно, це дуже скромна границя.

Успішність німецької протиблькади признають нежданно й самі англійці. Анґлійське обезпеченеве товариство Льойд проголосило, що британські, союзні й невтральні корабельні втрати за перших 18 місяців війни висловлюються у цифрі 1245 кораблів з загальним тонажем 4,962.000 тон, отже на 700.000 тон більше, ніж вони були за перших 30 місяців світової війни. Треба тямити при цьому, що річ іде лише про кораблі, обезпечені в одному Льойді та про такі, які вже вписані на листу втрачених. Іншими словами — цифра затопленого анґлійського тонажу де-де вища.

—o—

Суперництво чи заколот?

з приводу статті „Суперництво Я. Рака з ч. 38. „Кр. Вістей"

Статтю п. м-ра Я. Рака п. н. »Суперництво« помістили ми в ч. 38. числі нашого часопису з зазначенням, що вона дискусійна. Тому в такому самому характері містимо відповідь на ту статтю іншого автора, який також належить до рядів молоді.

Редакція.

Важність і суть кожної справи залежить у великій мірі від того, під яким кутом будемо її розглядати. З найкращого можемо зробити і найгірше, якщо відповідно насвітлимо ту чи іншу подію. Найменший випадок можемо роздути, зробити з нього несамовиту подію, а також найбільші заслуги поменшити, звести їх унівець відповідним насвітленням. І саме тому при кожній оцінці фактів треба до них дуже обережно підходити, щоб не скривити їхнього правдивого обличчя.

До кожної проблеми можна підходити з різних кутів бачення. Люди всяких переконань можуть всіляко їх інтерпретувати. І до проблеми суперництва можна підходити з різних сторін. Одне лише всі мусять беззастережно ствердити, що суперництво, очевидно тільки в здорових проявах, це явище позитивне. Одначе мусимо признати, що суперництво мусить бути засобом до вироблювання характерів одиниць, а ніколи окремою ціллю. В кожній організації побажане суперництво поміж поодинокими членами за кращі осяги праці. Це лише сприяє розвиткові організації, чи її клітини, якщо таке суперництво йде по лінії завдань того гурту, у склад якого входять суперники.

Проте нездоровим явищем було б, коли для кращого суперництва гуртки людей, споєних одною ідеєю, ділились би, коли метою певних груп було б виключно суперництво і то навіть через розбрат, щоб лиш було з ким суперничати.

Автор статті на цю тему наводить приклади зі спортової ділянки, як ілюстрацію до того, що навіть розкол товариства не шкідливий, чи допускальний, коли йде про здорову ривалізацію. Безперечно, оскільки згадана стаття була присвячена лише спортовому суперництву, до неї може й зайво було б давати якісь завваги. Та коли автор має посередньо на увазі сьогоднішні суперечки серед молоді, то треба обовязково дати бодай деякі вияснення в справі, на яку покликуєся п. Я. Рак.

Український Спортовий Кружок т. зв. „УССК", це було спортове товариство, що одним з головних завдань мало — фізичне виховання. І якщо внутрі такого товариства дійшло до розділу на два спортові товариства, які могли самостійно істнувати, то це могло бути навіть явищем позитивним. Український спорт був такий бідний самою кількістю товариств, що кожне нове-життездатне було б побажане. Тоді збільшувалась можливість суперництва, здорового змагу, що приносить

удосконалення справности їх членів. Та автор зазначив зразу, що частина членів відділилась і створила незалежний кружок „Черник”. Розділ повстав через різниці політичних переконань. Не маю сумніву, що розбиття одного спортового товариства на два принесло позитивні наслідки в спортовій ділянці. Але чи принесло позитивні наслідки в узгідненні політичних переконань? Сумніваюсь. Хтось може сказати, що головним завданням спортового товариства є не вироблення політичного світогляду, але фізичної справности. Можна б навіть з цим погодитися, коли б нам чуже було гасло: „Здоровий дух у здоровому тілі“. Коли б найбільші світоглядові різниці перетворили нас навіть у Гераклів, можна сумніватися, чи з цієї причини треба було б нам радіти. Що нам з фізичної сили, коли наші думки не будуть сконсолідовані?

Але тепер не забуваймо і про інший важний момент. Якщо в спортовому товаристві повстане розкол на тлі політичних розбіжностей, то це таки менше лихо, ніж розлам ідеольоґічної ґрупи на тлі ідеольоґічно-принципових різниць. В першому випадку політичні переконання не стають на перешкоді фізичному вихованню, зате в в другому ідеольоґічні різниці виразно стоять на перешкоді ідеольоґічному вихованню мас. І наскільки в першому випадку можемо примкнути очі, то в другому випадку мусимо поважно призадуматися над злом, яке з цього може виникнути для громадянської думки, для нації. Різне розуміння якоїсь правди, коли стане предметом суперництва поміж прихильниками двох різних понять, ніколи не доведе до нівеляції тих різниць, лише до їх поглиблювання. Лихо було б особливо, коли б ішло про інформування загалу обома ґрупами про те, як кожна з них дивиться на дану справу. Безперечно, що ці ґрупи могли б навіть з успіхом вести працю, суперничати зі собою, але скільки виграли б на тому загальна справа, коли завданням має бути — формування одного світогляду.

Саме тому дошукуватися навіть будь-якої анальоґії в обох випадках — не можна. Цікаво було б за словами автора випробувати на практиці його рецепту суперництва, розподілом досі істнуючих наших товариств - установ. Цікаво, чому досі ще ніде не впали на думку потворити по два комітети, кооперативні союзи — для творчого суперництва? Чейже було б безглуздям розбивати господарчу установу на дві, а тим самим ділити капітал, що роздріблений не представляє такої вартости, як зґуртований. Але чи не знаходимо навіть суперництва у великих установах і то в їхньому зорґанізованому житті? Як приклад може нам послужити наша кооперація. Густа сітка низових кооператив покриває наші землі. Всі вони зорґанізовані в поодиноких повітових союзах. А проте вони можуть суперничати поміж собою в ділянці кращої орґанізації, числа членів, обслуги клієнта й ін. Всі ж Повітові Союзи сцентралізовані в одному Ревізійному Союзі. І без огляду на однозгідність орґанізації та ідеї кооперації вони мають змогу ривалізувати поміж собою. Таке суперництво буде наскрізь позитивне і принесе великі користі для нашого господарчого життя.

В інших народів також не знаходимо бажання уможливити суперництво шляхом роздріблення товариств чи орґанізацій. В III. Німеччині молодь зґуртована в одній орґанізації, в якій суперництво в поодиноких клітинах, чи поміж одиницями навіть дуже розвинене. І коли в Німеччині створено окремі орґанізації жіночої молоді, то не для суперництва з хлопцями, лише для доповнення виховання, прикметого жінкам.

І коли суперництво поміж поодинокими членами товариства стає засобом до пожвавлення праці, то такий прояв треба повитати з радістю. Але пропаґувати ділення на ґрупи суперництва, мусимо це вважати за явище якнайбільш недоцільне в суспільному житті, бо воно приносить зло. І ніколи сутніх завдань суперництва не треба розуміти та пояснювати неправильно ані виправдувати суперництвом деяких актуальних шкідливих проявів нашого життя. Суперництво лише тоді добре, коли воно прямує до загального зміцнення одиниць, товариств, але не тоді, коли вносить заколот і розпорошення в суспільне життя.

В. Штуль.

Чи справді нема рук до праці?

Уваги з приводу підготови дитячих садків

Недавно дістаю листа від одного діяльного священика о. О. Г. з Криниччини, а в ньому між іншим такі знаменні слова:

„Заохочуєте, як і годиться, до численних родин, але не бачу належної допомоги навіть для тих матерей, що мають дрібні діти. Не тільки матеріяльної, що тут є конечна, але й моральної, бо ж треба впливати на ці матері, щоб дали нам одиниці свідомі під релігійним і національним оглядом! Не стає для села, напр., садівничок до ведення дитячих садків. Треба працювати між жінками, (що просто рвуться до науки й орґанізції), а нема ніякої відповідної літератури. Є гарні гасла й поуки, а нема практичної помочі в щоденному житті”.

Над цими словами патріота діяча (зза Сяну) направду слід подумати. Це зрештою не відокремлений голос; з тими проханнями, побажаннями, стрічаємося всюди, де тільки беремося до поважної роботи. Це висловлювало жіноцтво й на величавому своєму курсі здоровля, що відбувся 1., 2. і 3. березня в Сяноці. Для успіху справи серед народу, що відроджується на цих землях, це направду справи першої ваги.

Найпильніша справа під цю пору це дитячі садки. Дитячий садок дає відтяження перепрацьованій сільській матері. Дає їй також велику моральну користь, звертає увагу на вагу виховання дитини, обовязки доброї матери, освідомляє та підносить морально матір.

Величезне моральне й національне значіння дитячого садка для дітвори. Дає патріотичне виховання, привчає до порядку, дисципліни, послуху, чемности, чистоти. Недокормлюваним, невідповідно живленим і пасканим дітям дає здоровля. Чисте тіло, чиста голівка, легкий одяг (требавистарати полотенця й купити всім купелеві штанці), забава на піску на свіжім воздусі, купелі, відпочинок і т. п. вилікує неодну дитину від кривухи та туберкульози, що на неї слабує до 90% нашої дітвори. Тим способом дамо нашій сільській (то й міській) дітворі на все життя підстави морального й фізичного здоровля. Чи ж не варта доложити всіх можливих зусиль, щоб це осягнути? Ми не сміємо допустити до того тяжкого гріха, щоб села надармо благали нас дати їм провідниць для садків, як це було минулого року!

В який спосіб перевести цю акцію?

У всіх містах і містечках треба негайно приступити до підготовних курсів для садівничок. Не вистане само оголошення. Треба розвести якнайбільшу пропаґандивну акцію. Скликати ширші сходини жіноцтва, представити справу, підшукати всіх, що можуть пригодитись для цієї гарної важної роботи. Не тільки дівчата надаються до цього. Матері, що мають малі діти, повинні використати нагоду, брати провід дитячих садків і дати здоровля та добру науку також власним дітям. Не стає відповідних фахово підготованих сил для кожного села? Хай села самі оглянуться за ними, хай виберуть відповідну заміжню жінку чи дівчину, постараються підучити її на курсі і дадуть в її руки провід і опіку над своїми дітьми. Над такими сільськими провідницями матиме провід і нагляд повітова садівничка, що вважатиме, щоб все було якслід. Так практикується в Німеччині, так робили вже давніше й у Польщі. Треба підготовити, зацікавити тою справою і старшу шкільну дітвору. Хай буде готова в часі вакацій помогти садівничкам в їх культурній роботі. Старша, університетська молодь, уряднички в часі відпусток, відпочинків, хай мають собі за національний обовязок виконати цю службу для добра рідного краю. Це найпильніша наша робота, найважніша праця.

О. Кисілевська

ВИСЛІД КОНКУРСУ „УКРАЇНСЬКОГО ВИДАВНИЦТВА"

„Українське Видавництво" в Кракові проголосило було дня 2. жовтня 1940 р. в „Краківських Вістях" з нагоди „місяця книжки" конкурс на статті й поезії на тему: „Вага й значіння української книжки й преси". В конкурсі було заповіджено, що найкращі з-поміж надісланих статтей і поезій будуть не тільки опубліковані, але й преміовані.

Саме тепер, у місяці березні, при нагоді всесвітньої акції за поширенням української преси та книжки й у місяці дешевої книжки, Видавництво проголошує вислід конкурсу.

На конкурс наспіло 25 статтей, а в тому 15 поезій і 1 літературний нарис. Окрема одиночна комісія переглянула всі надіслані матеріяли і з-поміж опублікованих вирізнила для преміювання слідуючі:

А. Статті:

1. Катря Гриневичева: „Нестерті сліди". Надрукована в 117 ч. „К. В.". — В нагороду признано передплату щоденника „К. В." від 1. IV. до кінця 1941 р.

2. о. Василь Кучабський: „Бібліотерапія" — опублікована в 117 ч. „К. В.". — В нагороду признано: Єфремова „Історія літератури" т. І. і II., та Франка: „Захар Беркут".

3. Г. Хорольський: „Що дала мені українська книжка" — опублікована у 103 ч. „К. В.". — В нагороду признано піврічну передплату щоденника „К. В." від 1. IV. до 30. IX. 1941 р.

4 П. Зленко: „Книга — мучениця" — надрукована у 117 ч. „К. В.". — В нагороду признано всі белетристичні твори, видані У. В. у Кракові.

Б. Поезії:

1. О. Орлюк: „Ода до книжки", поезія надрукована в 103 ч. „К. В.". В нагороду признано: Костомарів: „Дві руські народности".

2. Л. Ельде: „Блиски життя", поезія надрукована в 117 ч. „К. В.". В нагороду признано: всі поезії, видані У. В.

3. Михайло Дяченко: „Книжці", поезія надрукована в 109 ч. „К. В.". В нагороду признано: Літературні характеристики Єфремова: 1. Карпенко Карий, 2. Нечуй-Левицький, 3. Коцюбинський.

В. Літературний нарис:

1. Оксана Ц.: „Її книжка". — Надр. в 109 ч. „К. В." — В нагороду признано твори Марка Вовчка.

„УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО"
У КРАКОВІ.

Відвідини Владики Палладія
У КРАКОВІ

Владика Палладій, ординарій краківсько-лемківської православної єпархії, в товаристві д-ра В. Загайкевича, голови Українського Допомогового Комітету у Кракові, відвідав 17 березня ц. р. шефа краківської области д-ра О. Вехтера. Керманич відділу уряду внутрішніх справ д-р Драйґанґ-Голене представив їх губернаторові. Архиепископ подякував губернаторові за дотеперішню виявлену опіку й підтримку та висловив особливу радість з приводу передачі відповідного будинку для церковних цілей у столиці Генерального Губернаторства. Він запевнив при цій нагоді губернатора про повну льояльність української Православної Церкви до німецької влади.

Губернатор д-р Вехтер прийняв до відома заяву архиепископа й підкреслив у своїй відповіді, що німецька влада надалі по своїй змозі опікуватиметься українською Православною Церквою.

У вівторок 18. березня ц. р. Владика Палладій відвідав у товаристві о. прот. Новицького і місцевого пароха о. прот. М. Волкова домівку нашої Редакції та в щирій гутірці з членами Редакції обмінявся думками щодо низки актуальних справ, що тісно вяжуться з Його майбутньою душпастирською і громадянською працею. При цій нагоді Владика Палладій склав на руки гол. редактора М. Хомяка 150 зол. на Зимову Допомогу Українському Студентству.

Сторпедування двох англ. торговельних кораблів

РИМ, 19. III. — Головне Командування Італійської Армії подає:

На грецькому фронті стежні й артилерійські дії. Італійські літаки бомбардували й обстрілювали скорострільним вогнем ворожі летунські бази.

16. III. літаки німецького летунського корпусу заатакували ворожу морську ескадру у східній частині Середземного Моря. Торпеди поцілили два ворожі воєнні кораблі.

У Північній Африці італійці відбили ворожі відділи, що наблизилися до італійських становищ біля Джарабубу. Італійські бомбовики вдатно бомбардували ворожу змоторизовану зброєю, склади погинних матеріялів та обєкти одної ворожої операційної точки.

Вночі на 17. III. ворожі літаки перевели атаку на Триполіс. Вони ранили кілька осіб, крім того спричинили шкоди у мешкальних домах.

У Східній Африці продовжуються нагальні бої у районі Керену. Італійські військові відділи заподіяли підчас протиатак ворогові дуже великі втрати та відбили ворожі атаки, що їх ворог починав кілька разів більшими силами. Також власні втрати італійців болючі. На чолі свойого батальйону згинув геройською смертю ґенерал Льоренціні. Італійські ловецькі літаки зістрілили в летунських боях один англійський літак. Один італійський літак не вернувся. Британські летунські атаки на одну італійську операційну базу спричинили невеликі шкоди. Сильна ескадра ворожої фльоти, що появилася перед Берберою, висадила на сушу, після нагального бомбардування, військові відділи, що перемогли італійську залогу.

ГРЕЦІЯ НА РОЗДОРІЖЖІ

СОФІЯ, 19. III. — Вістки про те, що нові англійські відділи висіли в Греції, заполонили у великій мірі громадську думку Болгарії. Спікер радіовисильні в Софії заявив, що ті вістки досі ще не потверджені й тому не могли стати причиною, щоб великодержави оси почали якісь передчасні події. Болгарський щоденник „Мір" є тої думки, що відповідальність впала тепер на атенський уряд. Від грецького уряду залежить, чи війна на Балкані пошириться, або чи закінчиться мировими переговорами. Прихід німецьких військ до Болгарії створив нові умовини.

ЯКІВ ВОЙНАРОВСЬКИЙ

З воєнного нотатника
(Продовження)*)

Потім відійшов я з німцями на бік так, щоб вояки не чули, і казав переказати їхнім сусідам, що серед поль. війська і старшин є злоба до німців за стріли зі села й за те, що цивільні застрілили вчора під Яблоновом одного польського вояка ровериста. Всі тутешні німці мусять бути терпеливі, бо ми й так скоро вже відійдемо. Я, як українець, не допущу до ніяких насильств чи знущань, тільки вони не сміють давати підстав до провокації. Німці пообіцяли передати мої слова своїм землякам.

Вернувшись назад в окопи, я роздумував, чи не чмихнути б на другий бік. Це було доволі легко. Але чого надто спішитись: з армією, якої однострій на мені, було вже і так погано; кінець недалекий. А врешті — як старшина повинен таки шанувати свою честь.

Знову йду на обсерваційний пункт. Адютант повідомляє про всі справи, між іншим, що полк забрав усі наші кухні й во[зи], які мають стояти аж в Крушинах — 15 км. від нас. Вже третій день йде війна, ще досі не зголосився до мене господарський старшина, ані платник, хоча дістали наказ. Далі каже адютант, що один чотар з третьої сотні самочинно зробив ревізію в одного німця, де стояли наші коні й була запасна сотня, та у її висліді знайшов револьвер Парабелюм, який присвоїв собі. Закликаю цього старшину й кажу виправдатись.

Так пройшла ніч, настав день, четвертий день війни Польщі з Німеччиною. Бої і канонаду артилерії чути вже майже на наших крилах від самого світанку. Німецькі бомбардові літаки дезорганізують польське запілля, а опісля вертаються через нашу позицію і летять низько. Важкі кулемети з панцирними набоями стріляють до найближчих. Повідомляє мене сотник Вечолковський, що один літак зістрілили його важкі кулемети й він упав за горою недалеко від зірваної кірхи.

Ще сот. Вечолковський не докінчив звіту, як від правого нашого крила вирінали на небі аж шість німецьких боєвих літаків.

За хвилину розлягаються серійні жахливі вибухи по 20 бомб, які нікому з моїх людей не зробили шкоди. Був це, видно, реванш за зістріленого побратима. Найбільше діставалося нашій артилерії. Коли ж у районі Яблонова зорганізувалася врешті досить сильна польська протилетунська батерія, німецькі літаки літали вже вище.

Вечором приходить до мене командант батерії з повідомленням: має наказ біля 22-ої години залишити позицію. Питає, чи я маю такий наказ. Не маю. Артилерія відїхала, позвивала свої лінії. Ми залишилися самі. Знаю, що й нам прийдеться відійти, але покищо нікому нічого не кажу. Врешті о другій по півночі дістаю з полку телефонічний наказ, щоби батальйон до годин.. першої знявся з позиції під охороною „відділів сполуки" й машерував до району Крушин-Недзьведзь на південний схід від Яблонова; там ждав дальших наказів. Питаю адютанта команданта полку, як виконати цей дивний наказ, коли вже минула друга? Відповідає, що притримуються години поставленої в писанім наказі. Чейже поки я зберу батальйон з 5-кільометрового відтинка й звину сполучення — то мене застане ранок.

Нічого робити: видаю накази сотням і кулеметникам. Сотні прийшли доволі скоро... Залишаю одну чоту й приказую адютантові вести батальйон. Сам чекаю приходу кулеметної сотні на тачанках. Збірка тривала довго, майже дві години, бо до кожної чоти був кабель, який треба було звинути.

(Далі буде).

*) Гл. „Кр. Вісті" чч. 33 і 59.

Віденські торги й їх справжнє значіння

(Від власного кореспондента)

Відень, березень 1941.

Сорокові ювилейні Віденські Торги зійшлися в часі з двома подіями: трилітнім ювилеєм втілення Австрії до Німеччини та зміцненням впливу осі Берлін-Рим-Токіо на Балкані. І ось, на наших очах двоміліонова метрополія Габсбурґів, місто культури й мистецького життєвого стилю, Відень, стає „брамою до півд.-сходу", як це зазначено на окремій, одній з чотирьох, виданих з нагоди Віденських Торгів, поштовій марці. В короткому розмірі часу, бо від вересня м. р., Відень уже вчетверте був на вустах цілого світу (мадярсько-румунський договір, приступлення Мадярщини до пакту трьох великодержав, останнє історичне рішення Болгарії і зустріч Ґерінґ-Антонеску). Фірер призначив Відневі почесну місію — проміннювати на південний схід Европи, важити своїм питомим тягарем на його дійсности.

Під знаком цієї ролі проходять і останні Віденські Торги. Їх розмах і ширінь справді незвичайні, а якщо зважити, що оце Німеччина вже 19-ий місяць веде війну, то й історичні. Катальоґ виробництв, що беруть участь у торгах, грубший, як з мин. року, площа під Торгами більша; окремий натиск на текстилії та моду на торгах і печена гуска в буфетах торгів, яку дістаєте без „фляйшмарки", демонструють проти страхіть бльокади, а десяток кольорових прапорів різних націй, що повівають з балькону Концертгаузу, де було відкриття, доказують про міцні німецькі політично-економічні звязки. Та ніхто й не сумнівається в успіх, торгів: ляйпціґські, яких безпосереднім продовженням є віденські, виказали високі обороти. Ваш кореспондент у двох перших днях торгів мав змогу бачити й говорити з данськими, еспанськими, болгарськими й іншими закордонними купцями, що прибули, як заявляють, робити великі закупи. Бо Відень має цілий велитенський промисл не тільки тисячних предметів, які роблять життя вигіднішим і кращим, але в ньому працюють і фабрики-велити. А коли в павільонах повикладала свої товари промисловість Німеччини — торги біють головно на машини і то сільсько-господарські та взагалі промисловість — то голова справді ходить ходором, коли мандруєте по площі Ротунди, поміж десятки павільонів і сотки розклекотаних, великих і менших, машин, возів, моторів. „Вичуйте за цими моторами працю людей, що в часі великого воєнного напруження вкладають у царину миру свій ум і свою ручну працю!" — закликав гостей на відкритті Торгів Бальдур фон Ширах і Ви справді цю працю вичуваєте: спроможність і сила німецького промислу й ремесла не надщерблена, співпраця Німеччини з заприязненими народами — факт.

Ось — цілий сенс, вся суть Віденських Торгів. Нема бучної реклями, але навіщо її, коли реклямою є сама дійсність? Поза прапорами над входами до Торгів (самі Торги є розділені: частина у Палаті Торгів, частина у пратерській Ротунді) та прапорціями на трамваях, у місті майже нема познак, що добробут і розвій його у великій мірі від цих торгів залежні. Відень є, як завсіди, діловитий і рухливий, повніші тільки трамваї, гостинниці, каварні, більше авт на вулицях, головно на тракті, що звязує обі частини торгів. Врочистими, незвичайними були тільки навечеря та перший день Торгів: навечеря, коли в Курсальоні за гостинно заставленими, повними квітів, хрусталів та срібла, столами засіли на золочених кріслах більш чотири сотні редакторів і кореспондентів з Відня, Німеччини й закордону й відкриття, що відбулося в одній з найбільших саль Відня, яку забили представники *політичної й господарської еліти з д-ром* Леєм, Бальдуром фон Ширахом, ґенералами нім. армії, міністрами на чолі та врешті **показ моди** у Палаті Моди, що знову згромадив сотки найкращих представників політичного, господарського й пресового світу. Так, як сьогодні є, можна — за словами Ширахової промови на відкритті Торгів — підтвердити: Відень-столиця перестає існувати. Але росте Відень, що в ньому попритритактовий ритм вальса, який тут вродився, чути важкий ритм машин і праці.

А. К.

——o——

ЧЕРЧІЛЬ ХОЧЕ КЕРМУВАТИ БУДОВОЮ КОРАБЛІВ

ШТОКГОЛЬМ, 19. III. — Анґлійська пресова аґенція Ройтера повідомляє, що в останньому тижні відбулося **тайне засідання англійської палати громад**, що було присвячене **будові торговельних воєнних кораблів.** Сам Черчіль хоче перебрати корабельну політику. Ледви можна собі уявити більше проречистий доказ **небезпеки**, що **загрожує Анґлії й кращу вказівку**, що криза в будові кораблів прийняла **розміри**, що викликують застанову.

——o——

НОВИЙ УРЯД У СИРІЇ

РИМ, 19. III. — Високий французький комісар у **Сирії ґен. Денц** вів в останніх днях переговори з представниками націоналістів. По думці цих переговорів ґен. *Денц припинив у діяльности кабінет* Ґеґі ель Кадіба. Новий сирійський уряд візьме під увагу побажання націоналістів. Новим премієром мабуть буде **призначений** Ата Бей ель Аюбін, який був уже раз провідником сирійського уряду.

У Віші потверджують, що високий комісар ґен. Денц поїхав до **Дамаску,** щоб переговорити з колишнім сирійським премієром міністрів Ата Бей ель Аюбін про створення нового сирійського уряду.

——o——

З голосів преси

Новий далекосхідній союз?

Римський кореспондент „Ноес Вінер Таґблят" переповідає цікаве звідомлення далекосхідного кореспондента „Попольо ді Рома"

»Навязуючи до подорожі Матсуоки до столиць держав оси, подає кореспондент у своєму звідомленні, що метою японської політики є створення нового далекосхідного союзу. Членами цього союзу, що буде проголошений 3. квітня, себто в роковини смерти основоположника японської династії, мали б бути: Японія, Манджуко, Нанкін і Сіям. Як пише »Асаґі«, — японська престольна партія поставила своїм завданням обєднати всякі азійські орґанізації в одному одноцілому орґанізмі, що став би пробоєвиком консолідаційного руху у східньо-азійських державах. У цьому орґанізмі співпрацюватиме крім японської армії та фльоти, ще й японська »рада для китайських справ«, що поширить свою діяльність на промислову, господарську, політичну та дипльоматичну ділянку. Супроти цієї акції Японії та держав оси на Далекому Сході, висунули тепер анґлійці гасло британської протиоси, яка мала б спіратися на Злучені Держави, Голяндську Індію та Китай Чанкайшека«.

Широкі маси американського громадянства вважають, що здійснення цього пляну мусить довести до війни.

Що торкається англійських настроїв, то вони підбадьорені пропаґандою, але водночас вичувається в них страх перед прийдешнім. Цей страх намагаються перемогти урядові кола.

»Один із найбільш завзятих воєнних підбехтувачів, ославлений південно - африканський премієр ґен. Сматс виступив у суботу з радіопромовою з нагоди ухвалення американського закону про допомогу Анґлії. Він назвав його найбільшим подвигом Зл. Держав у цьому рішальному менті історії. При цьому дозволив він собі на висновок, що з ухваленням цього закону »слід попросту виключити можливість, щоб війна могла покінчитися невирішним вислідом. Змаг мусить продовжуватися, аж поки оконечно не щезне страхітлива примара націонал-соціялізму. 1914 рік буде може найважливішим роком в історії, але — додав він високопарно — його вислід є вже тепер певний. Доля і майбутнє західньої цивілізації будуть вирішені у цьому нечуваному бою так само певно, як вирішилися перед тисячоліттям на катальонських полях. Ґенерал Сматс — завважує »Д. А. Ц.« — виявився цим ствердженням добрим пророком, бо притакує тільки заповіді Фірера на номінальному святі партії, а саме, — що ніяка сила і ніяка допомога світу не зможе змінити у чомунебудь вислід цього бою і цього, що Анґлія впаде«.

В обличчі дійсности

Безумовно, положення у світі стає все більше напружене. Америка анґажовується дуже необережно у британську оборону й випрацьовує навіть ховзькі пляни розподілу деяких функцій між собою й Анґлією. Так, напр., виготовлює, американський уряд — як пише „Дойче Альґемайне Цайтунґ" — спільний з Анґлією мореплавний плян.

»В Уошинґтоні бажають собі, щоб англійські кораблі взагалі покинули Тихий Океан. По ньому мали б плисти виключно ще тільки американські кораблі. Зате на анґлійців впав би ввесь тягар відповідальности за транспорт зброї з Америки на анґлійський острів. Американці є навіть такі великодушні, що хочуть перебрати на себе ввесь корабельний звязок зі Злучених Держав до південної Африки. Але при цьому в самому Уошинґтоні не є певні чи американські корабельні підприємці одобрять цей плян. Однак, коли б цього не зробили, то будуть попросту примушені«.

Тимчасом в Америці приходить поволі до отверезіння після радісного захоплення деяких кол законом про допомогу Анґлії. Все більша кількість затоплюваних німцями анґлійських кораблів, викликає там помітне затривоження. За вістками, що прийшли з Америки до Штокгольму, ціле громадянство Злучених Держав протиставиться плянові Рузвелта, щоб американські торговельні кораблі в дорозі до Анґлії охоронювати американською воєнною фльотою.

Новинки

КАЛЕНДАР

БЕРЕЗЕНЬ

20. Четвер — свмч. в Херс.
21. Пятниця — пр. Теофіл.

— ВСІМ ТИМ, що перебувають у Німеччині, Словаччині, Протектораті, т. зн. поза межами Ген. Губернаторства, і просять, щоби вислати їм книжки за післяплатою, подаемо оцим до відома, що за післяплатою поза межі Ген. Губернаторства посилок пошта не приймае, тому таких післяплатних посилок висилати не можемо. — Висилаемо книжки тільки за попереднім надісланням належитості.

„Українське Видавництво".

— ДЕНЬ, КОЛИ ПРИЛІТАЮТЬ БУЗЬКИ. Сьогодні в нашому календарі 42 мучеників з Аморії. Народня пословиця каже, що 42 бузьки на стежу в рідний край прилітае. По латинському календарі Йосифа і цей святий також звязаний із бузьками. Та що ж, коли й провесна вже минае, а весни ще не видати, лише білий сніг, як біле піря, політае зі сірого неба. Може на бузьків паде цей сніг. Коби останній! Та віримо й мусимо вірити, що заблисне таки сонце та що навіть бузьки повернуться ще на рідні гнізда.

— СХОДИНИ адвокатів і аплікантів, присвячені актуальним справам, відбудуться в пятницю, 21. березня, в канцелярії д-ра Р. Савойки, Кракір, вул. Ґродзка 33/І., в год. 19-ій. Усіх товаришів запрощуе — Виділ Адвокатської Комісії.

— НА ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСТВУ зложили (в золотих): Делеґатура УДК Пулави 9.50, Степан Гаврилів 1.50, УДК Лежайськ 31.44, Евген Попель, Луків 10, д-р Володимир Курилевич 10, Д. Кульматицький, Красностав 10, УДК Ченстохова 100, о. А. Твердохліб 5, через УДК Петрнків: Перфецький 3, Войтович 2, Молчановський 1; інж. Мих. Літинський 6, Ярош Онуфрій, Молодятичі 6.50, Колтунюк Ярослав 10, з чайного вечора в Тарнові 50, Громада Бабичі 100. — Хто черговий?

— СПРАВЛЕННЯ ПОХИБКИ. У вчорашньому, 59-му числі „Кр. В." вкралася похибка в статті „Звіт з діяльности Комісії ДоУС". У 13-му рядку згори надруковано „часто" замість „ч и с т о". Мае бути: „Комісія розгортае ч и с т о харитативну працю".

— НЕБЕЗПЕКА ПОВЕНИ МИНУЛА. Ріки на Холмщині й Підляшші повернули майже скрізь до нормального стану так, що небезпека повени вже не загрожуе.

— СНІЖНА БУРЯ З ГРОМАМИ перейшла над сохачівським повітом.

— ЗАМЕРЗЛИ ШПАКИ Й ЖАЙВОРОНКИ. Поворотна хвиля морозів разом зі снігом спричинила смерть багатьох шпаків і жайворонків, що замерзли на полях. Заскоро повернулися з теплих сторін.

— АМЕРИКАНСЬКИЙ ГІСТЬ У КРАКОВІ. Представник Комітету Гувера, п. Мекдонелд, прибув до Кракова, щоб відбути подорож по Ген. Губернаторстві. Він прибув сюди з доручення американських добродійних організацій і на запросини німецької нац.-соціялістичної суспільної опіки (НСФ), щоб на місці познайомитися зі станом розділу американських дарів, що їх жертвував Комітет Гувера.

— У ЗВЯЗКУ з американськими зброеннями думають ввести новий надзвичайний податок.

— Дирекція Української Державної Гімназії в Холмі щиро дякуе Вп. Панові Д-рові Іванові Лемішці за щедрий дар 150 зол. на гімназійну орхестру. 1127

— Ветер. лікар Н. Паславський з Хмельніка зложив 50 зол. на Зимову Допомогу і взивае всіх ветеринарійних лікарів з терену Ген. Губернаторства до складання відповідних сум на повищу ціль. 1129

ПЕРЕД КІНЦЕМ ВІЙНИ В КИТАЮ

ТОКІО, 19. III. — Дотеперішній головнокомандуючий японських військ у Китаю, ген. Нішіо, приїхав в останній понеділок із Китаю до Токіо. Негайно з двірця, на якому вітали його з особливими почестями, поїхав ген. Нішіо до цісарської палати, де він у присутності військового міністра Тойо склав цісареві звіт про сучасний стан на китайському фронті. Безпосередньо після того відбулися в японському міністерстві війни довгі наради. Представникам преси ген. Нішіо заявив, що конфлікт у Китаю вступив тепер у вирішну стадію. Військова акція проти армій марш. Чанкайшека буде тепер посилена й японський нарід мусить одночасно стати за своїм урядом та армією, яка всіми засобами змагае до швидкого закінчення війни. Генерал вказав також на необхідність підтримувати всесторонньо нанкінський уряд, щоб він одного дня міг стати справжнім національним китайським урядом.

Малий фейлетон

От так собі...

В біді чи клопотах ви йдете до приятелів. Це ніби лік, бальсам на душу.

І не так може приятелі, як їхні поради. Я майже не стрінув приятеля, щоб не радив. От, скажім, треба вам переночувати. Він зараз же й порадить: „Йди — каже — дотого а того, він тебе переночуе, а як ні, то купи собі »Ґонець« і там в анонсовій рубриці е „нічліги".

Ви йдете дотого а того, він вас не переночуе, купите „Ґонец" і ходите з ним, аж поки не розвидниться.

Або, прим., маете приятеля тройгендера й потребуете кусень матерії. Він вам порадить так: „Найкраще купи собі на тандиті... Знаеш, де Мйодова вулиця? Там усе е..."

Знаю одного-одинокого тройгендера, що радив навпаки, тому я дуже боявся, як цей білий крук дістав ґрипу...

Та вже найкраще радитися приятелів, коли шукаете помешкання. Сотки адрес дістанете. Навіть на таких вулицях, що їх ніколи й не було!... Потім збігаете цілі божі дні й сходите цілі ґумові підошви.

Перш за все кожне таке помешкання — запевняе приятель — е до полудня, мае балькон, чинш мінімальний, а часами еміґрантам то ще господар і доплачуе.

Я колись займався каменичними справами і мене звали навіть „резидентом" (тоді ще не було різних теперішних титулів, тільки що другий звався »президентом«; слово, подібне тому, я носився згорда). Ото ж ще з тих часів у мене залишився досвід і щодо помешкання не кожний приятель візьме мене на решето...

Та деякі таки взяли. Але не жалію. Люблю дотепних людей. Навіть радію, що Бог мені дав таких приятелів. Може колись вспію їм віддячитись.

Річ у тому, що я шукав помешкання, а зачалося з того, що один з моїх найдавніших приятелів ще рік тому призначив мені його, бо інакше я не був би важився на дуже поважний крок...

Людям було скучно, не мали що говорити, я дав їм тему, крок був зроблений, а помешкання нема. Став бігати за адресами. Списав їх аж у двох нотесах.

Один з приятелів також шукав помешкання. Дав мені до сотні адрес. „Оглянь — каже — все докладно, бо то треба ноги сходити, а тоді й порадимось..."

І я сходив ноги і збігав днів парнадцять, вкінці прийшов до приятеля:

— Найшов одно одиноке помешкання! — кажу.

— Гарне ?— питае він.

— Як пудерничка!

— Які комнати, яка лазничка, який ґаз? З вогником, чи без вогника?...

— Комнати прекрасні, лазничка ґазова з вогником і вид... і загалом...

— То тепер тільки списати б умову.

— Нині спишу.

— Ні, краще післязавтра

— Чому?

— А, бо нині пятниця, а цей господар в неділю найрадше приймае.

Я пішов у суботу і... вже було по умові. Списав її приятель, але для себе...

— — — — — — — — — — — — —

Тому подаю до загального відома тим, що шукають за помешканнями, що в моїх приятелів ще дуже багато адрес...

ЛЕЛЕ.

Короткі вістки

— НІМЕЦЬКЕ летунство бомбардувало вночі з понеділка на вівторок Брістоль, Лондон і східне побережжя Шкотії. На Брістоль впало кількасот запальних і розривних бомб.

— ФРАНЦУЗЬКИЙ щоденник »Лефор« висловлюеться з великим признанням про японське посередництво між Сіямом та Індокитаем.

— МИНУЛОЇ СУБОТИ Персія (Іран) святкувала незвичайно врочисто 63-ті роковини народин цісаря Раза шаха Палевія.

— БРИТІЙСЬКА адміраліція повідомила про затоплення підводного човна »Снейпер«. Родини морядів повідомили про затоплення.

— АНҐЛІЙСЬКА інформаційна служба повідомила, щоби впродовж трьох днів зголосилися всі мужчини від 20-року життя.

— ЖІНКА італійського престолонаслідника перейняла опіку над Німецько-італійським обеднанням.

— З НАГОДИ затоплення підводного човна »Снейпер« анґлійська адміраліція признаеться до втрати 26 підводних човнів. Вона не подае, що 30 анґлійських підводних човнів затонуло від розривних мін. Таким робом анґлійці втратили половину своїх підводних човнів.

———o———

Звичайні Загальні Збори

Кооперативного Рільничого Банку

„Українбанк"

кооперативи з відп. уділами в **ЯРОСЛАВІ** відбудуться в суботу, 29. березня 1941 р., в год. 10-ій перепол. в салі УДК в Ярославі

з таким порядком нарад:

1. Відкриття Зборів.
2. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
3. Звідомлення Дирекції з діяльности й рахунків за рік 1940.
4. Звідомлення з ревізії, переведеної Союзом Рільничих і Зарібково-Господарських Кооператив у Кракові.
5. Прийняття рахункового замкнення за рік 1940 і внесок Надзірної Ради на розділ білянсової надвижки.
6. Затвердження бюджету й пляну праці на 1941 рік.
7. Зміна статуту.
8. Означення найвищої суми зобовязань, які Українбанк може затягнути, й межі кредиту, який можна признати одному членові.
9. Вибір членів Надзірної Ради на місце уступаючих.
10. Внески й запити.

Члени беруть участь у Загальних Зборах тільки особисто. Правні особи беруть участь у Загальних Зборах через установлених повновласників. Повновласником кооперативи чи іншої правної особи може бути член Дирекції чи Надзірної Ради кооперативи або управного органу іншої правної особи, або в обох випадках член Українбанку.

Річний звіт і замкнення рахунків виложені в льокалі Українбанку до перегляду членів.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ

Кооп. Рільн. Банку Українбанк в Ярославі

Іван Бараник, голова. Борис Теодор, секретар.

З українського життя

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У СЛОВАЧЧИНІ.

Українське життя у Словаччині зорганізоване в двох центрах: у Братиславі й на Пряшівщині. Чисельна еміграція зорганізована в товаристві „Українська Кольонія" в Братиславі, що охоплює в своїх рамках усю українську еміграцію, крім кількох одиниць, що ще невилічились зі старих гріхів. „Українська Кольонія", під проводом д-ра інж. Ґелетка, виявляє в останньому часі дуже живу діяльність. Що-тижня відбуваються загальні членські сходини, читають реферати, влаштовують свята. Дня 8. лютого влаштувала кольонія „Вечір української пісні й танків" з великим успіхом. Братислава ще такої української величавої імпрези не бачила. Добірно зіставлена й гарно виконана програма захопила не лише українську, але й численну німецьку та словацьку публику. Тепер „Українська Кольонія" приготовляється до другого концерту.

Другим, зовсім іншим шляхом, йде українська організаційна праця на рідному терені, на українській Пряшівщині. Тут більше відповідальна праця й багато важча.

Одинока українська культурно-освітня організація „Просвіта", що ще існує на старих правах, почала живу діяльність між українським населенням на провінції, а саме систематичним читанням лекцій і ширенням літератури в живій українській мові. Назагал відчувається тут великий брак українського друкованого слова, на яке просто „голодує" тутешне населення. Цією справою мусить ближче поцікавитися „Українське Видавництво" в Кракові й постаратися на зорганізування свойого складу на Пряшівщині й знижити ціни на свої видання, бо краківські видання на пряшівські обставини виходять задорого.

Живо також працює централя „Просвіти" в Пряшеві під проводом голови о. кан. Дюгая. В пряшівській „Просвіті" що-неділі читають реферати. Недавно відбулося ширше свято 22. I. і 29. I., в якому взяв участь і Преосвщ. епископ Павло. При „Просвіті" є також своя орхестра з талановитим диригентом Гужвасм і жива драматична секція, що приготовляє тепер „Наталку Полтавку".

В політичному напрямі українці на Пряшівщині добиваються дозволу на свою політичну організацію й є надія, що їх змагання скоро будуть завершені успіхом. В останньому часі милою несподіванкою Пряшівщини є поява гарно зредагованих брошурок у чистій і зрозумілій українській мові, які селяни радо читають. Культурно-освітній реферат поширив на Пряшівщині в кількох тисячах примірників книжечки „Військо Вел. Німеччини" й книжечку про „Кінець Польщі". Тепер друкується в Пряшеві в українській мові (в тій самій друкарні, де „Новое Слово") остання промова канцлера Гітлера.

Назагал треба ствердити, що українська Пряшівщина також не спить і голоситься до життя, й якщо переборять деякі початкові перешкоди, то українське національне життя на Пряшівщині поплине скорим темпом і буде переганятися з поступом щасливіших братів у Ґенерал-Ґубернаторстві.

Маковицький.

„УКРАЇНСЬКА СЛУЖБА БАТЬКІВЩИНІ" ДО ВІДОМА УКРАЇНЦЯМ У НІМЕЧЧИНІ.

Багато молоді, яка перебуває на роботах у Німеччині, звертається з запитами до Українського Центр. Комітету в справі вступлення до „Української Служби Батьківщині".

УЦК подає всім заінтересованим до відома, що поворот з Німеччини до Ґенерал-Ґубернаторства і вступлення до „Української Служби Батьківщині", неактуальні.

Розпорядок щодо добровільного, чи примусового вступлення до „Української Служби Батьківщині" відноситься тільки до населення, яке тепер находиться на терені Ґенерал-Ґубернаторства.

Керманич Відділу Опіки над Молоддю та Родиною при УЦК.

— **ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В АМЕРИЦІ.** Внаслідок сніговії вискочив з рейок поспішний поїзд, що їхав до Пітсбурґа. Чотири вагони впали до ріки Огайо. Були вбиті й ранені.

— **ЗДЕРЖАННЯ** виїзду европейських еміґрантів до Злучених Держав. Одинока американська комунікаційна лінія здержала на необмежений час замовлення на корабельні карти для европейських еміґрантів. В Лісабоні зголошено десятки тисячі замовлень на корабельні карти.

— **В ІРАНІ** святкували 15. п. м. незвичайно урочисто день 63-тих роковин уродин цісаря Реза Шах Паглеві. Тегеран тонув у прапорах, державні будинки ілюмінували, відбулися святочні бенкети в цісарській палаті. Молодь уладила цього дня „свято дерева".

ОГОЛОШЕННЯ

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол. 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Ґенерального Ґубернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини начеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 20
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. **Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.**

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34, Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79